

[Erik Eriksen.]

Veje, der maa sættes ind. Men dette er saa ofte fremhævet fra vor Side, at jeg ikke skal gentage det i Dag. Jeg skal kun udtrykke Haabet om, at det ogsaa maa gaa op for Regeringen, at de nu fulgte Veje ikke fører til Maalet.

Jeg har for nylig set, at De samvirkende Fagforbunds nye Formand, det ærede Medlem Hr. Knud V. Jensen, i en Udtalelse til den socialdemokratiske Provinspresse havde været inde paa Arbejdsløshedsproblemet og havde sagt, at nu var Arbejdsløsheden saa unaturligt stor, at vi maatte frem til en dybtgaaende Forhandling. Og det ærede Medlem føjede i den Forbindelse til, at Arbejdstidsforkortelse maatte være et Led i disse Bestræbelser. Det var dog ikke nok, der maatte ogsaa mere planmæssig Produktion og Fordeling til. Og videre blev der tilføjet, at dette nok vilde møde Modstand her og der. Om De samvirkende Fagforbunds nye Formand ved denne Lejlighed har tænkt paa de Radikale i Forbindelse med den Udtalelse, der lød fra Mowinckel ved det nordiske Stævne, kan jeg ikke vide noget om. Jeg nævner det kun for at fastslaa, at der heller ikke fra den Side er anvist nye Veje eller fremkommet nye Tanker, og det var vel egentlig heller ikke at vente.

Mere skal jeg ikke sige ved denne Lejlighed. Det kommunistiske Forslag giver Loven en yderligere Drejning mod det, som vi fra vor Side anser for at være uheldigt, og vi maa derfor stemme imod det.

Christmas Møller: Mit Partis Ordfører i denne Sag er af nødvendigt Arbejde andesteds forhindret i at være til Stede, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne gøre et Par ganske korte Bemærkninger om det foreliggende Lovforslag.

Lovforslaget er en Ændring til Loven om Beskæftigelse af arbejdsløse af 13. April 1938, en Lov, som mit Parti medvirkede til Gennemførelsen af, og jeg kan henvise til de Bemærkninger, som de konservative Medlemmer gjorde til Betænkningen til Lovforslaget. Deri udtalte vi, at vi i og for sig ikke var tilfredse i enhver Henseende med denne Lov, og at vi mente, det var andre Foranstaltninger, der skulde iværksættes. Men der var ingen Uenighed mellem Regeringspartierne og vort Parti om det Punkt, der her er paa Tale, idet ogsaa vi mente, der maatte være en Forskel paa Vilkaarene for Arbejder af denne Karakter og Arbejde i det private Erhvervsliv. Mit Parti vil derfor ikke kunne medvirke til Gennemførelsen af det her foreliggende Lovforslag. Ved denne

Lejlighed at komme ind paa en længere Debat om Regeringens økonomiske Politik eller Beskæftigelsespolitik tror jeg ikke, der er nogen særlig Anledning til, det faar vi nok Lejlighed til at gøre i Løbet af nogle faa Uger, inden vi drager ud i Landet paa det store Felttog.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Alfred Jensen): Det er femte Gang, dette Forslag er fremsat i dette høje Ting og har været til Behandling. Tre Gange har vi stillet Forslaget direkte til denne Lov om Beskæftigelse af arbejdsløse og to Gange til Arbejdsløshedsloven. Det er derfor ikke Overraskelse for os, at det ikke bliver modtaget med Kysshaand, hverken i Tinget eller uden for Tinget. Men naar vi har stillet Forslaget denne Gang, er det, fordi vi maatte have en Forhaabning om, at det vilde gaa det bedre i denne Omgang end ved tidligere Lejligheder. Man har nu rundt omkring i Landet høstet Erfaringer for, hvorledes Loven virker. Det er ikke gaaet saadan, at man har modtaget Loven med Taknemmelighed, som Ministeren sagde. Tværtimod har der i alle Egne af Landet været Utilfredshed med denne Lov, netop fordi Loven virkede som en udpræget Sociallov.

Det var ogsaa den Opfattelse, jeg gjorde gældende, da vi første Gang tog Stilling til Loven her i Tinget, at det var godt nok, at man skaffede Arbejde til de arbejdsløse, men man maatte ogsaa drage Omsorg for, at netop de arbejdsløse saa fik en Indtægt, der gjorde det muligt for dem at bringe deres Hjem i samme Stand som andre Arbejders Hjem var. Jeg gjorde opmærksom paa, at naar man nedsatte Arbejdstiden med en Fjerdedel og derved ogsaa Fortjenesten med en Fjerdedel, blev det ikke muligt for de Arbejdere at komme op paa samme Leve-niveau som andre Arbejdere, og da der specielt her var Tale om langvarigt arbejdsløse, var det klart, at Situationen vilde være yderst vanskelig for saadanne Mennesker. Enhver, der har prøvet blot en kortere Arbejdsløshedsperiode, ved, hvor vanskeligt det er at genoprette sin Økonomi efter en saadan vanskelig Tid, og naar det saa drejer sig om langvarigt arbejdsløse, er det naturligvis endda værre. Derfor er det, der rundt omkring har været Utilfredshed med Loven, og det er ud fra disse Betragtninger, vi nu og tidligere har stillet vort Forslag.

Ministeren har ved denne Behandling saavel som ved Behandlingen af Arbejdsløshedsloven slaaet fast, at der var Tale om en effektiv Arbejdstid paa 36 Timer ugentlig, og derfor var der ingen Grund til at